

§ 1 Justering av protokoll

Protokollen för den 15, 16, 19 och 20 december justerades.

§ 2 Anmälan om faktrapromemoria

Talmannen anmälde att följande faktrapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen hade kommit in och överlämnats till utskott: 2016/17:FPM52 Meddelande om en europeisk solidaritetskår *KOM(2016) 942* till kulturutskottet

§ 3 Anmälan om granskningsrapport

Talmannen anmälde att följande granskningsrapport hade kommit in från Riksrevisionen och överlämnats till näringsutskottet: RiR 2017:1 Statens bolagsinnehav – Aktualiteten i det statliga bolagsinnehavet

§ 4 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:
EU-dokument
KOM(2016) 811 och KOM(2016) 825 till skatteutskottet
Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 9 mars*.
KOM(2016) 815 till socialförsäkringsutskottet
Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut *den 9 mars*.

§ 5 Svar på interpellation 2016/17:192 om utsatta områden i Sverige

Anf. 1 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Herr talman! Roger Hedlund har frågat bostads- och digitaliseringsminister Peter Eriksson om han och regeringen avser att göra något åt de problem som polisen beskriver i sin rapport *Utsatta områden – sociala risker, kollektiv förmåga och oönskade effekter*, och i så fall vad. Arbetet i regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på frågan.

Att det finns problem i vissa bostadsområden är inte en ny fråga för regeringen. I juli presenterade regeringen ett långsiktigt reformprogram för att minska segregationen i landet. Syftet är att lyfta sådana bostadsområden som Polismyndigheten hänvisar till i sin rapport. Reformprogrammet innehåller en rad åtgärder som tar sikte på långsiktiga lösningar på segregationen och dess mekanismer, som fler arbetstillfällen, en bättre skola, en minskad bostadssegregation och ett ökat stöd till civilsamhället. Programmet innehåller också åtgärder inom mitt och Polismyndighetens område som är att bekämpa brottslighet och öka tryggheten.

Vi ska se över straffen för attacker mot blåljuspersonal. Vi har tillfört över 2 miljarder kronor till Polismyndigheten för de närmaste åren. Det innebär bland annat mer resurser för polisens samarbete med andra myndigheter för att komma åt organiserad brottslighet i de mest utsatta områdena.

För ett år sedan presenterade regeringen en samlad insats mot organiserad brottslighet, där en rad långsiktiga åtgärder fördes fram. Insatsen har i år resulterat i att ett trettiotal bestämmelser har ändrats och trätt i kraft. Bland annat har försök, förberedelse och stämpling till grovt och synnerligen grovt vapenbrott kriminaliserats, ledare för kriminella nätverk kan nu ställas inför rätta för att de inte har förhindrat allvarliga brott som de har kännedom om och möjligheterna att förverka brottsvinster från kriminella har utökats.

Regeringen vill också skapa bättre förutsättningar för ett strukturerat brottsförebyggande arbete över hela landet på såväl lokal och regional som nationell nivå. Därför har en satsning på det brottsförebyggande arbetet lanserats. Regeringen kommer dessutom att tillsätta en nationell samordnare för det brottsförebyggande arbetet och har avsatt medel för inrättandet av regionala brottsförebyggande samordnare vid länsstyrelserna.

Regeringen har alltså vidtagit en rad åtgärder för att skapa goda levnadsvillkor och ett tryggare samhälle för alla, oavsett var man bor.

Anf. 2 ROGER HEDLUND (SD):

Herr talman! Tack, Anders Ygeman, för ditt svar på min interpellation! Den bygger på den polisrapport som nu är ungefär ett år gammal och som beskriver en situation i 53 utsatta områden i Sverige där det råder en öppen narkotikahandel och gängkriminalitet, och där det finns en rädsla bland medborgarna att anmäla brott. Där finns även en utbyggd religiös extremism. Och många gånger håller en parallell samhällsstruktur på att byggas upp, där man ibland går utanför de samhälleliga ramarna när man ska lösa konflikter eller om man är i behov av pengar, bostad eller liknande.

Vi ser alltså en allvarlig situation i väldigt många områden i Sverige i dag. Och det är inte bara i storstäderna som denna utveckling finns, utan detta sker även i många områden såsom Växjö, Borlänge, Linköping, Eskilstuna, Uppsala och Örebro.

Detta har såklart uppstått på grund av en rad olika orsaker. Invandringen är en. En annan orsak är EBO-lagen, vilken innebär att de som får uppehållstillstånd får möjlighet att bosätta sig var de vill i Sverige. Detta har ökat trångboddheten, svarthandeln med lägenheter och möjligheten för människor att hyra en madrass för att ha en lägenhet att bo i.

Det här beror naturligtvis också på en hög arbetslöshet i Sverige och en frånvaro av poliser i dessa områden. Denna frånvaro beror på att områdena är svårarbetade för poliser, och polisen har svårt att över huvud taget vara närvarande där utan att det samtidigt blir ett hot mot både polis och omgivning.

Det finns flera orsaker till att det ser ut så här i Sverige i dag. Åtgärder mot detta är till att börja med såklart en verklig paus för asylansökande till Sverige. EBO-lagen måste rivas upp, och det måste finnas ett förebyggande arbete. En del av dessa frågor har regeringen talat om. Rättsväsendet behöver ökade resurser och möjligheter, men det behövs också en handlingsplan för att kunna identifiera områdena och tillgodose behoven för att motverka att ytterligare områden utökas till att bli av polisen utpekade ut-satta områden.

Det finns många liknande områden i Sverige som har en struktur som skulle kunna skapa ett framtida utsatt område. Därför är det viktigt att vi i dag skapar förutsättningar för att vi inte ska få fler områden som blir ut-satta och för att polisen ska kunna agera i de områden som i dag är utpe-kade.

Som Anders Ygeman berättar i dag har regeringen presenterat ett re-formprogram för minskad segregation. En av de viktigaste av de fem punk-ter som polisen pekar på i sin rapport är att polisen har problem med att närvara i dessa områden. Just problematiken med att närvara ser jag inte i det reformprogram som regeringen har presenterat.

Det är också detta som min interpellation har som inriktning. Det kan-ske inte är så tydligt i min frågeställning, men om man läser brödtexten är syftet att få veta hur polisen ska kunna få bättre förutsättningar att närvara i dessa områden för att kunna vara på plats och också kunna skapa trygghet – även en upplevd trygghet – för medborgarna.

Anf. 3 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Herr talman! Det finns absolut områden som har de problem som Ro-ger Hedlund ger uttryck för. Men om man ska vara riktigt ärlig måste man säga att i polisens rapport är det 14 områden som kallas för särskilt utsatta områden. Ökar man till 53 handlar det om en annan problembild. Man kan inte jämföra dessa. Roger Hedlund blandar ihop begreppen lite grann.

Jag har tillsammans med polisen varit i samtliga 14 särskilt utsatta om-råden och träffat medborgare och poliser för att diskutera vad som kan göras. Långsiktigt handlar det naturligtvis om att bryta en social utveck-ling. Under åtta år hade vi i Sverige en stigande arbetslöshet, sjunkande skolresultat och växande klyftor.

Därför är det glädjande att skolresultaten nu börjar vända. I både Timss och PISA ökar de svenska skolresultaten. Gymnasiebehörigheten vänder. För första gången på många år blir fler behöriga till gymnasiet. Arbetslösheten är den lägsta på många år. Jag tror att ungdomsarbetslösheten i Sverige nu är den lägsta på 13 år. Antalet varsel är det minsta på tio år. Sverige har den högsta sysselsättningsgraden som någonsin har uppmätts i något EU-land.

Detta hjälper dock bara på lång sikt. Kortsiktigt ser vi att människor i dessa områden är otrygga och att de människor som bor där och som går till sina jobb varje dag är otryggare än andra människor i andra områden. Därför behöver polisnärvaron i dessa områden stärkas. Vi behöver fler synliga poliser och fler poliser som löser brott och mobiliserar de goda krafterna i de här områdena.

Inom den närmaste tiden kommer polisens siffror för polisnärvaro att släppas. Jag är ganska övertygad om att Roger Hedlund och andra kommer att se att polisens närvaro i dessa socialt utsatta områden har ökat under det senaste året. Det finns betydligt fler poliser där. Polisen gör också strukturella investeringar. Exempelvis byggs i Rinkeby en ny polisstation för över 200 polisanställda. I Botkyrka söder om Stockholm har polisnärvaron mer än fördubblats. I Södertälje har utvecklingen brutits, och många organiserat kriminella har hamnat bakom lås och bom.

Men det handlar också om de verktyg som polisen och det övriga rättsväsendet har till sitt förfogande för att bryta utvecklingen. I Vivalla i Örebro har man satt igång en fördjupad myndighetssamverkan som helt enkelt går ut på att alla myndigheter i området stör ut de kriminella och ser till att det blir väldigt mycket jobbigare att vara kriminell och väldigt mycket lättare att vara laglydig. Det är lite för tidigt för mig i dag att i kammaren redovisa resultaten av det här pilotprojektet i Vivalla, men inom några månader kommer vi nog att kunna ha sådana resultat, och det jag har sett hittills är mycket positivt.

Sammanfattningsvis: Vi gör de investeringar i framtiden som inte gjordes tidigare, då man i stället valde att sänka skatten. Vi förstärker polisnärvaron och skärper lagstiftningen. Allt detta gör vi i akt och mening att se till att de kriminella elementen i de här områdena ska hamna bakom lås och bom och att de laglydiga hårt arbetande medborgarna i de här områdena ska kunna se sitt område utvecklas positivt. Det är syftet.

Anf. 4 ROGER HEDLUND (SD):

Herr talman! Jag tackar för svaret.

Jag nämnde flera faktorer som berör den uppkomna situationen i de här utsatta områdena. Det gäller arbetslöshet, hushållens ekonomi och rättssystemet, men det gäller framför allt bostadspolitiken. Jag nämnde trångboddheten som ett exempel. Den är så pass stor att den många gånger skapar en situation där man inte ens vet vilka som bor som grannar i ens trappuppgång. Svartkontrakt möjliggör att människor inte längre känner igen sina grannar.

Men bostadspolitiken påverkar på flera områden. Vid utformningen av miljonprogrammen, som många gånger hör till de utsatta områden som man beskriver i rapporten, utgick man från en plan som heter SCAFT 4-planen. Den byggde på att man hade en inre grön zon innanför huskrop-

parna och att man skulle skapa en bilfri zon där, varför man byggde parkeringar, förskolor, skolor, centrum och andra liknande ställen där människor rör sig på utanför bostadsområdet för att skydda bland annat barnen från biltrafik.

Det här har gjort att man i dag inte får den naturliga rörelsen inom bostadsområdena av människor som inte bor där, varför det blir svårt för polisen att till exempel agera som civilspanare, eftersom man snabbt identifierar nya människor i området. Det är också så att den här tidens områdesplanering inte har möjliggjort för polisen att ha samma reträttvägar som i andra områden. Man kan lätt blockera vägarna där polisen åker in och kan på så vis lättare utsätta poliserna för stenkastning och stora folkhopar som ger sig på de poliser som agerar i området. Det här har gjort att det är svårare för polisen att agera naturligt i de här områdena och att naturligt hålla på med till exempel civilspaning där. Just den polisiära närvaron är också någonting som verkligen pekas ut i den här rapporten som en av de fem viktigaste punkterna för att komma till rätta med problematiken i dessa utsatta områden.

Från Sverigedemokraternas sida har vi när det gäller bostadspolitik lyft in 250 miljoner kronor i utgiftsområde 18 just för att kommunerna ska kunna jobba med områdesplanering för att möjliggöra för poliserna att agera naturligare i de här områdena. Det kan handla om att skapa skydd över broar där stenkastning mot blåljuspersonal har skett, att bygga om områdena på ett sådant sätt att det finns enklare reträttvägar, att se till att det finns möjligheter för polisen att agera både officiellt och med civila spanare eller att skapa en rörlighet i de här områdena som gör att man inte lika lätt identifierar polisen när man är där. Det var detta min interpellation i första hand syftade på, och det var därför jag ställde den till bostadsminister Peter Eriksson. Men jag tar gärna emot svaren av inrikesminister Anders Ygeman när det gäller de bostadspolitiska frågorna och polisens närvaro i de här utsatta områdena.

Min fråga är helt enkelt hur regeringen jobbar när det gäller polisens närvaro utifrån den rapport där man beskriver att man har problem att närvara på grund av att man saknar reträttvägar och att man saknar möjlighet till naturlig civil spaning i de här områdena.

Anf. 5 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Herr talman! Vi jobbar naturligtvis tillsammans med bostadsbolag runt om i landet, och det är en av poängerna med det brottsförebyggande programmet. Man ska kunna ta fram en del sådana här saker.

Sedan tycker jag inte att man ska överdriva den fysiska planeringens betydelse för områdenas struktur. Det stämmer att en del av de här områdena har en struktur som gör det mer svårarbetat för polisen. Men det är framför allt den sociala strukturen i området, med fattigdom, trångboddhet och brottslighet, som är huvudproblemet. Det är den vi ska bryta, kanske snarare än att hitta buskar att gömma sig under för poliser.

Någonting som borde glädja Roger Hedlund är att vi nu har det största bostadsbyggandet på 10–15 år. Det är till och med kanske det största bostadsbyggandet sedan miljonprogrammets dagar i Sverige. Detta gör naturligtvis att vi kan minska trångboddheten, ge människor förstahandskontrakt och bryta den utveckling med svartkontrakt och trångboddhet som präglar alltför många områden i Sverige.

Prot. 2016/17:54
13 januari

Svar på interpellation

Det finns många exempel runt om i Sverige att titta på för Roger Hedlund när det gäller att bostadsbolag, kommuner och räddningstjänst har jobbat tillsammans för att bryta utvecklingen. Skarpnäck och Bagarmossen i Stockholm är ett exempel. År 2009 var 55 procent av invånarna oroliga för att gå ut på gatan. Snittet i Stockholm är 9 procent. I dag är man nere på 8 procent otrygga invånare tack vare ett aktivt arbete tillsammans.

En fråga som måste ställas till Roger Hedlund är om han anser att polisens förmåga till civila spanarresurser och förmåga att spana i alla områden i Sverige kräver att polisen representerar ett tvärsnitt av befolkningen. Hittills har Sverigedemokraterna motsatt sig alla planer på att öka mångfalden i svensk polis och inte sett något värde i att polisen motsvarar befolkningssnittet och att hela Sverige kan känna igen sig i Sveriges poliskår. Tror inte Roger Hedlund att *det* är en viktigare sak för att kunna få bra civilspaning än att man bygger om husen?

Anf. 6 ROGER HEDLUND (SD):

Herr talman! Jag tackar åter för svaret.

Jag hade gärna hört en respektfullare ton från inrikesministern. Han beskriver Sverigedemokraternas förslag som att polisen ska kunna gömma sig i buskar. Så är det såklart inte. Vi ska inte anlägga trädgårdar för 250 miljoner i de utsatta områdena, om ministern nu trodde det.

De här insatserna handlar om att peka ut det polisen visar som en av de fem viktigaste punkterna, nämligen den polisiära närvaron. Polisen signalerar många gånger att man inte riktigt kan närvara i de här områdena om man inte har extra insatser de gånger man gör det. Då blir det väldigt speciellt varje gång man närvarar. När polisen själv inte längre vågar vistas i de här områdena på ett normalt sätt, beroende på hur områdena är utformade, skapar det också signaler gentemot dem som bor i de här områdena och som i dag många gånger är rädda för att anmäla brott eller för att vittna i brottsutredningar.

Det här är en jättestor del i hur polisen naturligt kan finnas med här och skapa en upplevd trygghet men också en verklig trygghet genom sin närvaro. Hela den här rapporten signalerar problemen med att närvara. Självklart ska man bygga in även alla andra delar som det talas om i rapporten: förebyggande arbete och många andra bitar, såsom arbetslösheten, hushållens ekonomi, trångboddhet och liknande. Men just närvaron i de här områdena är väldigt viktig, och Sverigedemokraterna har en rejäl satsning för att kommunerna ska kunna jobba med de här bitarna för att möta polisens önskemål om att på ett bättre sätt kunna närvara för att kunna jobba mot stenkastning och andra liknande saker som händer när polisen agerar i de här områdena. Det är det som är det viktiga i första hand, anser vi. Det var därför jag ställde den här interpellationen, och det är detta jag helst vill lägga tiden på.

Anf. 7 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Herr talman! Jag noterar att jag har svarat på Roger Hedlunds samtliga frågor. Jag ställde en fråga tillbaka till honom, men han gjorde inte ens ett försök att besvara den.

Jag vågar hävda att de satsningar som regeringen har gjort för att i praktiken öka den polisiära närvaron i dessa områden så att det i dag finns fler poliser där är betydligt viktigare än att satsa pengar på att bygga bort fysiska hinder. Det finns visserligen en del problem i den fysiska gestaltningen i en del av dessa områden, men detta är framför allt ett ansvar som måste tas av dem som äger fastigheterna, alltså fastighetsbolagen, och inte skattebetalarna i första hand, vilket Roger Hedlund vill göra det till.

Den fråga jag ställde till Roger Hedlund handlade om varför Sverigedemokraterna inte vill att poliskåren ska motsvara hela befolkningen. Gjorde den det skulle man lättare kunna göra civila spaningsinsatser i alla områden i Sverige. Denna fråga är fortfarande obesvarad. Jag lämnar till åhörarna att fundera på varför Sverigedemokraterna så frenetiskt motsätter sig en blandad poliskår.

Överläggningen var härmed avslutad.

Prot. 2016/17:54
13 januari

Svar på interpellation

§ 6 Anmälan om interpellationer

Följande interpellationer hade framställts:

den 12 januari

2016/17:222 Fyrverkerier

av Marie Granlund (S)

till statsrådet Anders Ygeman (S)

2016/17:223 Samhällets beredskap i händelse av kris eller krig

av Allan Widman (L)

till statsrådet Anders Ygeman (S)

§ 7 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 12 januari

2016/17:628 Utvisningar av dömda brottslingar

av Borian Åberg (M)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2016/17:629 Behandlings- och rehabiliteringsmetoder för PTSD

av Barbro Westerholm (L)

till statsrådet Gabriel Wikström (S)

2016/17:630 Postleveranser på landsbygden

av Cecilia Widegren (M)

till närings- och innovationsminister Mikael Damberg (S)

§ 8 Anmälan om skriftliga svar på frågor

Skriftliga svar på följande frågor hade kommit in:

den 12 januari

2016/17:476 Svenskt stöd till finskt kunskapscentrum om hybridhot
av *Pål Jonson* (M)

till försvarsminister Peter Hultqvist (S)

2016/17:534 Extra bidrag till Gotland

av *Nina Lundström* (L)

till statsrådet Anna Johansson (S)

2016/17:539 Bilmålvakter

av *Thomas Finnborg* (M)

till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2016/17:569 Hot mot Vänersjöfarten

av *Sten Bergheden* (M)

till statsrådet Anna Johansson (S)

2016/17:585 Kostnader för ERTMS

av *Per Klarberg* (SD)

till statsrådet Anna Johansson (S)

2016/17:599 Dödsstraffet i Belarus

av *Birgitta Ohlsson* (L)

till utrikesminister Margot Wallström (S)

§ 9 Kammaren åtskildes kl. 9.20.

Sammanträdet leddes av talmannen.

Vid protokollet

LISA GUNNFORS

/Olof Pilo

§ 1 Justering av protokoll.....	1
§ 2 Anmälan om faktapromemoria	1
§ 3 Anmälan om granskningsrapport	1
§ 4 Ärenden för hänvisning till utskott	1
§ 5 Svar på interpellation 2016/17:192 om utsatta områden i Sverige.....	2
Anf. 1 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	2
Anf. 2 ROGER HEDLUND (SD)	2
Anf. 3 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	3
Anf. 4 ROGER HEDLUND (SD)	4
Anf. 5 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	5
Anf. 6 ROGER HEDLUND (SD)	6
Anf. 7 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S)	6
§ 6 Anmälan om interpellationer	7
§ 7 Anmälan om frågor för skriftliga svar	7
§ 8 Anmälan om skriftliga svar på frågor	8
§ 9 Kammaren åtskildes kl. 9.20.....	8